

begge Parter, saa tage vi fra den Side, jeg nærmest repræsenterer i dette Øjeblik, Forbehold og sige: Det var absolut ikke vor Mening; og i saa Tilfælde forbeholde vi os til tredje Behandling at søge gennemført en Ændring, og det maa jo saa blive paa den Maade, at vi gaa tilbage til Indenrigsministerens Forslag, og saa faa Landpostbudene ingenting, det vil sikkert blive Resultatet. Det maa de Herrer vide, at det er Forudsætningen; vi ville helst give de 45,000 Kr. til Landpostbudene, nødigere til de røde Bude, men under ingen Omstændigheder til dem begge.

Der er dernæst et Samraad, hvorved der er forhandlet om Ansættelse af faste Reserver for Landpostbudene. Jeg hørte, at der fra Formandspladsen i Dag paa ny blev anmeldt et Andragende fra Landpostbudene. Det vil altsaa sige, at vi faa Spørgsmaalet, op til Behandling en Gang endnu, hvad jeg for øvrigt ikke har tvivlet om vilde ske, og saa vil Tiden være inde til at komme nærmere ind paa det. Maa jeg blot indskyde den Bemærkning, at lige saa lidt som jeg finder Tiden moden eller Forholdene egnede til at gaa til at statsansætte Landpostbude, enten de have lang Tjenestetid eller maaske kun nogle faa Timer om Dagen, lige saa lidt kan jeg indrømme, at der i og for sig intet skulde være at ændre i deres Forhold. Der er i deres Klager efter min Mening Ting, som ere ganske berettigede, som vi maa stille os imødekommende overfor inden ret længe. Jeg skal kun nævne ganske enkelte Ting, som maaske for en stor Del kunde ordnes uden Udgift, i alt Fald uden større Beløb, men som dog spille nogen Rolle for Landpostbudene. Jeg vil saaledes henstille til Administrationen, om den ikke ad administrativ Vej kunde lave det saaledes, at Landpostbudene f. Eks. bleve fri for at vente paa Kvitteringer for Ikke-Værdipakker. Her i Byen gaa de røde Postbude rundt og aflevere de smaa Pakker ganske som almindelige Breve ved Dørene, medens Landpostbudene skulle vente og i Sommer-tiden maaske løbe i Marken for at faa en Kvittering. Jeg ser ikke nogen Grund til, at man stiller sig mere skeptisk overfor Landpostbudene end overfor de røde Bude, saa meget mere som Landpostbudene, efter min Formening, i Almindelighed kende deres Publikum bedre, end de røde Bude kende deres.

Der er et andet Forhold, som jeg i denne Forbindelse vil henlede Administrationens Opmærksomhed paa; jeg ved ikke, om det findes omtalt i Postbudenes An-

dragende, men det spiller en betydelig Rolle for de enkelte, som det angaar. Man har forebragt mig følgende, som skulde finde Sted ved Anlægget baade af den nordfynske Bane og af Kolding Sydbane, at Landpostbudene faa deres Røuter omlagte og formindskede og derved komme ned i Løn. Det er gamle Folk, der er Tale om, den ene, som personlig har søgt mig, er højt oppe i Aarene, og de ere daarligt tjente med at faa deres Løn sat ned paa denne Maade. Der henvises til en Bestemmelse om, at de efter Anciennetet maa tage de større Budruter, som blive oprettede, men det nytter jo ikke, naar der ingen større Route bliver ved Posthuset. En Mand, som efter 30—40 Aars Tjeneste paa den Maade faar sin Løn beskaaren — ganske vist ogsaa sin Arbejdstid indskrænket — har i nogen Grad Krav paa, at Staten sørger for, at han ikke lider Tab. Hvorledes det skal ordnes, skal jeg ikke komme ind paa; om de vedkommende skulle have et personligt Tillæg, eller om man vil udvide den Forret, de have til at vælge de større Router, til at gælde ikke alene dette, men ogsaa Naboposthusene, saaledes at de ikke behøve at være stavn-bundne til det enkelte Posthus, skal jeg ikke kunne sige. Jeg henleder altsaa Opmærksomheden paa, at der for Landpostbudenes Vedkommende er Forhold, som maa ordnes, og som man uden nogen som helst nævneværdig Udgift kan ordne.

En Oplysningskrivelse angaaende Forsøg med Omdeling af Pakker over 2 Pd.s Vægt ved lejede Køretøjer i de forskellige Landpostdistrikter skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det samme gælder Spørgsmaalet om Postruten Thisted-Nykøbing, med Hensyn til hvilken der klages over, at Postvognen ved den ene Ende af Routen kommer for sent, ved den anden Ende for tidligt. Derved er ikke noget at gøre, Postvognen kan ikke være samtidig begge Steder. Hvorvidt der kan ændres noget her, henstiller jeg til Administrationen. — Ændringsforslaget om at spare 2,000 Kr. ved Nedlæggelse af Brev- og Pakkepostbefordringen mellem Mariager og Havndal, der ikke længere har Betydning som Postforbindelse, skal jeg ikke opholde mig ved, og ligeledes er den derefter følgende Svarskrivelse uden nogen Interesse. — Ændringsforslagene Nr. 16—21, som ere stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget, og alle dreje sig om rene Ubetydeligheder: etsteds et Skur, et andet Sted elektrisk Lys paa Posthusene, skal jeg ikke omtale nærmere.